

henstille til Thinget, men jeg tror, at Vædringsforslaget i den nuværende Form ikke er heldigt, og at det maa undergaa nogen Forandring. For det Første mener jeg nemlig, at man ikke kan gaa ud fra paa Forhaand, at Laboratoriet, naar det ikke skal være meget stærkere besat end med 3 Teknikere, vil kunne overkomme at foretage alle de Undersøgelser, der saaledes maatte blive begjærede af Private; jeg vilde i alt Fald da ønske, at man stillede det hen som Noget, der kunde ske, altsaa, som Justitsministeren kunde bestemme, dersom Erfaringen maatte vise, at det var muligt. Det er jo ved en Sag som denne meget vanskeligt paa Forhaand at sige noget Bestemt om, i hvor stort Omfang disse Undersøgelser ville foregaa. For det Første er det meget vanskeligt at vide, hvormeg det Offentlige vil tage Laboratoriet i Beslag, da det er et Gebet, hvor vi ikke have Erfaringer i Forveien at støtte os til, men som er et fuldstændigt terra incognita. Dernæst er det endnu mere umuligt at have en Mening om, i hvilket Omfang der vil indkomme private Begjæringer. Jeg vilde nemlig anse det for overmaade uheldigt og ganske uoverkommeligt for Laboratoriet, hvis det skulde blive Nøde, at private Folk gjøre Reklame for deres Ting, sendte dem ind til Laboratoriet til Undersøgelse og derefter som en Slags Anbefaling for Varen paa-beraabte sig, at den var undersøgt paa Statens Laboratorium med det og det Resultat. Skulde Laboratoriet bruges paa den Maade, er jeg ganske overbevist om, at det maatte besættes meget stærkere, end det er foreslaet i Lovforslaget. Dernæst vil jeg ogsaa ligesom den sidste ærede Taler sige, at dette jo ikke kan være Meningen. Det vil ikke være ønskeligt at kvæle de private kemiske Laboratorier, som enten ere opstaaede eller maasse fremdeles ville opstaa. Thi det er jo klart, at skulde Staten indrette et Laboratorium, som skulde kunne træde i Stedet for de private Laboratorier, og navnlig paatage sig hele den Sum af Arbejde, som de private kemiske Laboratorier for Dieblikket bestrider, saa maatte det bestemt have et meget større Udstyr, det kunde saa ikke lade sig nøie med tre Teknikere. Jeg er overbevist om, at der paa de private kemiske Laboratorier af denne Art — man kan jo ikke antage, at man paa de private Laboratorier har flere Folk, end der behøves — vist allerede er beskæftiget over 20 Mennesker her i Kjøbenhavn, saa dersom det offentlige Laboratorium skulde kunne besørge den Arbeidsmasse eller i alt Fald blot det Væsentlige af den Arbeidsmasse, som besørges af de private kemiske

Laboratorier, holder jeg mig fuldkomment overbevist om, at tre ikke bliver nok, men at man maasse snarere bliver nødt til at bruge 10 Teknikere ved Laboratoriet, og det vilde jo virke tilbage i anden Retning paa Laboratoriets Kostbarhed, idet hele Laboratoriets Indretning, naar der skal være saa mange flere Teknikere, maa være betydelig større og som Følge deraf ogsaa vil blive kostbarere. Derfor tror jeg, at om man ogsaa vil aabne en Mulighed for Private til at benytte Laboratoriet, saa maa den begrændses meget mere, end Tilfældet er i Vædringsforslaget. Men, som sagt, om Thinget vil vedtage Vædringsforslaget foreløbig med det Forbehold, at man ved 3die Behandling skal gjenoptage Sagen til nærmere Overveielse, eller om det vil stemme imod Vædringsforslaget, saaledes som den sidste ærede Taler yttrede, vil jeg ganske henstille, thi det vil jeg betragte mere som en Formlag. — Dernæst vil jeg bemærke, at jeg heller ikke har Noget imod hverken Vædringsforslaget Nr. 5 eller Nr. 6 eller Nr. 7. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 8 angaar, forekommer det mig, at de Bemærkninger, som den sidste Taler gjorde, ere temmelig grundede, men jeg vil ogsaa paa den anden Side erkjende, at det ikke kan være Meningen med denne Paragraf, at det skulde være forbudt at sælge Fisk, der ere fangede paa en saadan Maade, at de i Følge den normale Fangstmethode kunne døde op af Vandet; det har selvfølgelig heller aldrig været Lovforslagets Mening. Det er jo ikke nogen Art af Forfalskning eller nogen Maade, hvorpaa man giver Publikum noget Andet, end det tror at faae. Derfor tror jeg ogsaa, at man bør anbefale, at det gjøres til Gjenstand for nærmere Overveielse til 3die Behandling, hvorledes man kan faae en Redaktion, som paa den ene Side oprettholder det, at Fisk, som sælges til Publikum paa en saadan Maade, at man gaar ud fra, at de ere komne levende op af Vandet, ikke maa sælges, naar de ere komne døde op af Vandet, men som paa den anden Side heller ikke affjærer den Afgang til at sælge Fisk, der ere komne døde op af Vandet, naar de i Følge den normale Fangstmethode kun kunne døde op. En saadan Redaktion er maasse ikke saa let at finde, i alt Fald vil den maasse blive lidt vidtløftig, men jeg antager dog, at den vil kunne lykkes. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Thingets Vedtagelse.

Ordføreren (M. Lefsebt-Laurvig):
Efter de Bemærkninger, der ere gjorte af den ærede Minister og af min ærede Sidemand